Phonetic Characters in Tamil

P.Chellappan Palaniappan Bros., 14, Peters Road, Chennai - 600014 <Email: chellappan@vsnl.com>

INTRODUCTION

Tamil is a very ancient language with a rich heritage and literature. Over the centuries some changes have been made to the script. These changes consist of not only modification of existing glyphs of the Tamil characters but also introduction of new characters like the Grantha characters. The introduction of Grantha characters was done so that many of the Sanskrit words adopted and used in Tamil could be written in the Tamil script. For any language to survive it should be flexible and willing to adopt words from other languages as and when necessary. A primary example of such a language is the English language which has adopted words from many languages. By doing this the English language has only enriched itself. It has not lost its identity as some may fear. The Tamil script is essentially phonetic / syllable based and unlike the English language it has structured pronunciation rules. When we adopt words from other languages we should be in a position to pronounce them correctly. It is with this perspective in mind , this paper presents the concept of Phonetic characters in Tamil. This paper also deals with the problem of Spoken Tamil versus Written Tamil.

NEED

We are at a point of time in history when technology has reduced the once 'Huge World' to 'A Global Village'. Communication and Computer technology has made instant communication between peoples of the world possible. International Commerce and travel is the order of the day. Because of this there is a need for people to communicate with people speaking different languages. Even though English can be considered to be a common language, there is a great advantage to be derived by speaking to a person in his native language. One can learn to speak many languages, but learning the scripts of those languages is a little more difficult. Hence if it is possible to write the words of that language by using our own script, it will greatly help us. For example there are several singers who sing in Tamil and still don't know the Tamil script. They simply write down the words in their language and read it out. This sometimes creates difficulty in correct pronunciation of the words. This is due to the fact that the script system for a language is usually developed keeping the needs of that language alone in mind.

When we mispronounce a word it is possible that the other person does not understand us and sometimes they may also misunderstand what we are trying to convey. This problem is magnified when we travel abroad. Many international travelers have a habit of carrying a translation book along with them. These books usually have the translated words printed using the native script. Hence it is likely that one mispronounces these words if they cannot be written properly in the native script. For example the English words 'bat' and 'pat' are written exactly the same way in Tamil. Just imagine the plight of a Tamilian who is using a translation book !

Today technological advances are taking place all over the World and new words are being coined in different languages. If we have to quickly learn and benefit from these advances we will necessarily have to adopt these words and write them correctly in our own language.

It would be a very big advantage if we adopt suitable changes to our script system to enable phonetically correct writing of foreign words. One example of a language that has adopted such a system is the Japanese Language. In fact the Japanese have evolved a totally different script called the 'Katakana' for writing foreign words. This is because the basic 'Kanji' script used by the Japanese is not phonetic based. But Tamil is already phonetic based. Hence it is easy to change the Tamil script to accommodate different basic sounds.

Another aspect which needs to be looked into is the big difference between Written Tamil and Spoken Tamil. There are a number of words that are not pronounced the way they are meant to be during the course of normal day to day conversation. Typical examples are அவன், அவள், மிளகாய், மிளகு etc. There are many more words that can be added to this list. At present there is a growing tendency among people to write words as they are pronounced. While doing so they conveniently ignore long standing conventions. A typical example of this would be the word கிளப்பு which is normally pronounced as <u>க</u>ௌப்பு This can create a confusion about pronunciation while reading because it will normally be read as 'kouppu'. Hence it would be helpful if we can make suitable changes to our script to enable this flexibility without causing any confusion.

PHONETIC SCHEME

All tamil characters have their origin in the Uyir and / or Mei characters. Hence in order to introduce a basic sound 'ga' in Tamil, the easiest way would be to introduce a different Mei character for this sound along with the 13 Uyirmey characters that are associated with this Mei character. This means an addition of 13 more characters to the Tamil Script, which already has 313 charcters. This way every addition of a basic sound increases the number of characters by 13. This would be a huge burden on the Tamil Script. Hence the concept of 'Sound Modifier' can be used. In this scheme three different Modifier Characters can be introduced. One will be a Mei Modifier, the second will be an Uyir Modifier and the third will be an Uyir-Mei Modifier. By adding these three basic modifier characters to the script system many different sounds can be introduced into Tamil.

MEI MODIFIER

This modifier character changes or modifies only the mei component of the character preceding it.

Shape of the Mei modifier : •

њ =ka	ക∨	= ga	கா∨	= gaa
æ =sa	ச∨	= cha	சாப	= chaa
∟ = da	∟∨	= ta	∟ா∨	= ti
∟ = it	Ļ∩	= id		
த = tha	த∨	= dha	தீ∨	= dhii
⊔ =pa	LV	=ba	ЦЧ	= bu
ළ =ja	ജ∨	= za	ಜ್ವಾ∩	= zuu

URIR MODIFIER

This modifier character changes or modifies only the uyir component of the character preceding it.

Shape of the Mei modifier : ^

கா = ka	கா∧	= ka as in cat
கோ = koo	கோ^	= ko as in cot
⊔⊓ = paa		= pa as in pat
Cuπ = poo	போ^	= po as in pot

This modifier is also used for another purpose. It merges or concatinates the sound of the Akaram Eeria Mei letter preceding it with the Uyir-Mei letter succeeding it.

Uyir Modifier as a Concatinating Symbol

க^ஹா = khaa	as in Khan
ക^ஷി = kshi	as in Meenakshi
സ^ക്. = shuu	as in School

This feature will provide conjunct consonants capability to the Tamil script without the need for separate glyphs. This ofcourse gives the Tamil script the capability to represent many new sounds in the Tamil language. Generally words in Tamil do not begin with a Mei character. This feature helps us to follow that rule and we can avoid using a Mei character as a first character of

a word. e.g. We can avoid writing the English word 'school' as '前远心'. If we desire we can also avoid the entire கூ series.

UYIR-MEI MODIFIER:

This modifier character changes or modifies both the mei and Uyir components of the character preceding it.

Shape of the Uyir-Mei modifier: 0

கோ	= khaa	கோ0 =	go as in got
ШΠ	= kshi	பா0 =	ba as in bat

as can be seen in the examples above the Uyir-Mei modifier not only changes the Mei component of the character preceeding it, but also its Uyir component.

EXAMPLES

Here are some samples of how these modifiers can be used for writing some foreign words and names :

.

Modifiers in Tamil words : In the case of Tamil words that are pronounced differently in Spoken Tamil, we could use the uyir modifier to denote this. For example :

அவன்	pronounced as	அவென்^
அவள்	pronounced as	அவள்^
கிளப்பு	pronounced as	கெ^ளப்பு

In the first two cases the Uyir Modifier makes the ன் and ள் semi silent. In the last example the uyir modifier differentiates between கௌ (kou) and கௌ (keLa).

SORTING ORDER

Having introduced the above characters into the script, the next issue would be the sorting order. The positioning of the modifier character is after the parent Tamil character. This helps to group these modified characters along with the parent or base character. The three modifiers should be given a weight soon after the Uyir letters. If this system is followed then the following sorting sequene will be obtained

க	கா	கோ	கௌ	கா^	கோ^	கா∨	கோo
ச	சா	சோ	சௌ	சா^	சோ^	சா√	சோ0

CONCLUSION

By introducing just three modifier characters and without any change to the existing glyphs we will be able to get rid of the confusion that may arise in pronunciation of not only foreign words but also in Tamil words. It will go a long way in making Tamil a truly 'International Language'.

Author : The author is a partner of M/s Palaniappa Bros., which is one of the leading Tamil book publishing houses in Tamil Nadu. He is a Production Engineer with a Masters degree in Business Administration specialising in Finance and Information Systems. He has been involved in the fields of Font and Software development and DTP for over 15 years.

அறிவியல் பயன்பாட்டுக்கென தமிழ் எழுத்துருக் கணத்தை மேம்படுத்தல்

சு.சீனிவாசன், கணிப்பொறிக் கோட்டம், இந்திராகாந்தி அணுவாராய்ச்சி மையம், கல்பாக்கம்-603102, காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், தமிழ்நாடு

முன்னுரை

புதிய அறிவியல் கலைச்சொற்களை மொழிபெயர்ப்பு செய்யும்போது பொருள் விரிவு செய்ய இயலாத நிலையில் எழுத்துப்பெயர்க்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக லேசர், ரேடார், டிரான்சிஸ்டர் முதலிய சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். சொற்களை எழுத்துப்பெயர்க்கும்போது, தமிழில் ஆங்கில ஒலிகளுக்கு இணையான வரிவடிவம் இல்லாதபோதும் ஆங்கிலச் சொற்களில் தமிழ் மரபுப்படி அமையாத ஒலிகள் உள்ளபோதும் அந்தச் சொற்களைத் தமிழில் எவ்வாறு எழுதுவது என்பது பலர் எழுப்பும் கேள்வியாகும். எழுத்துப்பெயர்ப்பில் ஒலியியல் புலப்பாடும் துல்லியமானதாக இருத்தல்வேண்டும் என்ற நோக்கில், தமிழில் எவ்வாறு ஆங்கில ஒலிகளை தேவை கருதி இடம்பெறச் செய்யமுடியும் என்பதை இங்கு விளக்க முற்படுவோம்.

லகர, னகர, ரகரப் பயன்பாடு

ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் l,n,r ஆகிய எழுத்துக்களுக்கு ஒத்த தமிழ் எழுத்துக்கள் எவை, அவற்றை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பது ஆராயவேண்டிய ஒன்று. இவற்றுக்கு இரண்டு வகையான எழுத்துருக்கள் தமிழில் உள்ளன. அவை ல,ன,ர மற்றும் ள,ண,ற ஆகிய இணைகள் ஆகும். இவ் எழுத்துக்கள் சொல் தொடக்கத்தில் வாரா என்ற மரபை அறிவியல் பயன்பாட்டுக்குத் தளர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. சொல் தொடக்கத்தில் மட்டும் னகரத்திற்குப் பதிலாக நகரத்தைப் பயன்படுத்தும் நிலை தொடரலாம். பொதுவாக ல,ன,ர ஆகிய எழுத்துக்களை ஆங்கிலத்திலுள்ள l,n,r எழுத்துக்களுக்கு மாற்றாகப் பயன்படுத்தலாம். இவற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டாக லெனின்கிராடு, அலாஸ்கா, நாரவே ஆகிய எழுத்துப்பெயர்ப்பு செய்த சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். அடுத்து ள,ண,ற ஆகிய எழுத்துக்களையும் இடமறிந்து எழுத்துப்பெயர்ப்பில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தலாம்.

ளகர விதி

ஆங்கில மூலச்சொல்லில் மெய்யெழுத்தை(consonant) அடுத்துவரும் l, தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பில் ளகரமாக ஒலிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக Blank, Chlorine, Plastic, Ripple ஆகிய சொற்களில் ளகர ஒலிப்பையும் Baloon, Calcium, Polygon, Relativity ஆகிய சொற்களில் லகர ஒலிப்பையும் கேட்கலாம்.

இனவெழுத்துத் தொடர்கள்

ஆங்கிலச் சொற்களில் வரும் ng, nj, nd, ndh, mb, nr ஆகிய எழுத்துத் தொடர்களுக்கு முறையே ங்க், ஞ்ச், ண்ட், ந்த், ம்ப், ன்ற் ஆகிய இனவெழுத்துக்களை எழுத்துப்பெயர்க்கப் பயன்படுத்தலாம்.

(எ.கா.)

Tungsten-	டங்க்ஸ்டன்
Injection-	இஞ்செக்ஷன்
Syndrome-	சிண்ட்ரோம்
Varandha-	வராந்தா
Wimbledon-	விம்பிள்டன்
Henri-	ஹென்றி

ஒலிநயம் கருதி nt என வரும் ஆங்கில எழுத்துத் தொடருக்கு இணையாக ன்ட் என்ற எழுத்துத் தொடரையும் nn, rr ஆகிய எழுத்துத் தொடருக்கு முறையே ண், ற் ஆகிய எழுத்துக்களையும் தமிழில் பயன்படுத்தலாம்.

(எ.கா.)

Control-	கன்ட்ரோல்
Connect-	கணெக்ட்
Corrupt-	கறப்ட்

தமிழில் பரிவொலிகள்

தமிழ்ச் சொற்களில் வரும் க,ச,ட,த,ப ஆகிய ஐந்து வல்லெழுத்துக்கள் சொல் இடையிலும் கடைசியிலும் வரும்போது தம் இயல்பொலியிலிருந்து (ka,sa,ta,tha,pa) வேறுபட்டு பரிவொலியாக(ga,ja,da,dha,ba) உச்சரிக்கப்படுகின்றன. கடுகு, செஞ்சி, கபடி, தொகுதி, பண்பு ஆகிய சொற்களில் முதலில்வரும் வல்லெழுத்து இயல்பொலியாக ஒலிக்கப்படுகிறது. கடைசியில்வரும் வல்லெழுத்து பரிவொலியாக(aspirated) உச்சரிக்கப்படுகிறது. காக்கை, சிகிச்சை, கட்டை, தத்தை, பருப்பு ஆகிய சொற்களில் வல்லொற்றை அடுத்துவரும் வல்லெழுத்து இயல்பு ஒலியாகவே ஒலிப்பதும் கவனம் கொள்ளத்தக்கது. இரண்டு உயிர் ஒலிகளுக்கு இடையில்வரும் வல்லெழுத்து பரிவொலியாக மாறுகிறது. (எ.கா.) ஆடு(adu), காகம்(kaagam).

பரிவொலிகளின் அவசியம்

அறிவியல் பயன்பாட்டுக்கு பரிவொலிகள் மிக அவசியமாகின்றன. ஆங்கிலச் சொற்களை எழுத்துப்பெயர்க்கும்போது சொல் தொடக்கத்தில் பரிவொலியும் மற்ற இடங்களில் இயல்பொலியும் வருகின்ற நிலைகள் பல உருவாகின்றன. இத்தகைய இடங்களில் வல்லொலி மயக்கத்தை தெளிவுபடுத்த உத்திகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்மரபு உச்சரிப்பு நிலையிலிருந்து விலகும் வல்லொலிகளை விசர்க்கம் எனப்படும் முக்காற் புள்ளியைக்(:)கொண்டு பிரித்துக்காட்ட கீழே சில எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்பட்டுள்ளன.

மரபு தழுவின ------

Argon- ஆர்கான் Arabia- அராபியா Erbium- எர்பியம் Iodine- ஐயோடின் kilogauss- கிலோகவுஸ் Krypton- கிரிப்டான் Platinum- பிளாட்டினம் Radium- ரேடியம் Silicon- சிலிக்கன் Thorium- தோரியம் Tungsten- டங்க்ஸ்டன்

மரபு திரிவன

:பேரியம்
கா:ட்மியம்
:டைன்
:காலியம்
:குளு:கோஸ்
லு:டீஷியம்
ம:க்னீஷியம்
மீ:தேன்
மாலி:ப்டினம்
அக்டோ:பஸ்
பொ:டாஷியம்

இங்கு முக்காற்புள்ளி (colon) மரபு உச்சரிப்புக்கு நேர்மாறான ஒலியை உருவாக்கப் (conjugate phoneme) பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இயல்பொலி திரியும் நிலையில் பரிவொலியும், பரிவொலி திரியும் நிலையில் இயல்பொலியும் வரும்படி : எனும் குறியீடு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

zip-இல் உள்ளது போல z ஒலிப்பைப் பெற ஜகரம் முன்பு முக்காற் புள்ளியைச் சேர்த்து :ஜிப் என எழுதலாம்.

உரசொலிகளின் பயன்பாடு

பகரத்திற்கும் வகரத்திற்கும் தோழமையுடைய ph,f ஒலியை இன்று பலர் பயன்படுத்த விரும்புகின்றனர். பகரத்தின் முன் ஆய்த எழுத்தைப் பெய்து இந்த ஒலியைப் பெறும் முயற்சி தமிழ் பத்திரிக்கைகளில் காணமுடிகிறது. நாமும் இந்தப் போக்கைப் பின்பற்றலாம். அல்லது வகரத்திற்கு முன் முக்காற்புள்ளி பெய்தும் பயன்படுத்தலாம்.

(எ.கா.)

Photo-	ஃபோட்டோ	(அ)	:வோட்டோ
Typhoid-	டைஃபாய்டு	(அ)	டை:வாய்டு
Faraday-	ஃபாரடே	(அ)	:வாரடே
Finland-	ஃபின்லாண்டு	(ළ)	:வின்லாண்டு

வட எழுத்துக்கள்

வடமொழியை எழுத தமிழர் உருவாக்கிய எழுத்து முறையே கிரந்த வரிவடிவமாகும். பல நூற்றாண்டுகளாகவே தமிழ் வழக்கில் ஷ,ஸ,ஜ,ஹ ஆகிய கிரந்த எழுத்துக்கள் பயன்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவற்றை நாம் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வரலாம். ராஜீவ், நாகேஷ், ஸ்டாலின், ஹண்டே முதலிய பெயர்களைத் தமிழில் எழுதவும் பொட்டாஷியம், ஆக்ஸிஜன், நைட்ரஜன், ஹீலியம் முதலான சொற்களை எழுத்துப்பெயர்க்கவும் கிரந்த எழுத்துக்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

கணிப்பொறிச் சொற்களின் எழுத்துப்பெயர்ப்பு

இதுகாறும் கூறிய ளகர விதி, இனவெழுத்துப் பயன்பாடு, தமிழ் மரபிலிருந்து விலகும் வல்லெழுத்துக்களின் ஒலிப்பை அடையாளம் காணல் ஆகிய உத்திகளைக்கொண்டு சில கணிப்பொறிச் சொற்கள் இங்கு எழுத்துப்பெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ASCII-	அஸ்கி
Artificial-	ஆர்ட்டிஃபிஷியல்
Bad sector-	:பே:ட் செக்டார்
Batch file-	:பேட்ச் ஃபைல்
Baud rate-	:பா:ட் ரேட்
Bit-	:பட்
Board-	:போர்:ட்
Boot-	பூட்
Bridge-	:பிரி:ட்ஜ்
Byte-	:பைட்
Cable-	கேபிள்
CD-	ម្នាប់
Checkdisk-	செக்:டிஸ்க்
Corruption-	கறப்வுன்
Data-	:டேட்டா (அ) :டே:டா
DBMS-	டீபீஎம்எஸ்
Decimal-	:டெசிமல்
Directory-	:டைரக்டரி
Disk-	:டிஸ்க்
DOS-	:டாஸ்
db-	:டீபி
DTP-	:டீ-டி-பி
FAT-	ஃபேட் (அ) :வேட்
File-	ஃபைல் (அ) :வைல்
Floppy-	ஃபிளாப்பி (அ) :விளாப்பி
Font-	ஃபான்ட் (அ) :வான்ட்
Foxpro-	ஃபாக்ஸ்ப்ரோ (அ) :வாக்ஸ்ப்ரோ
Gigabyte-	:கிகாபைட்
Hard disk-	ஹார்:டு :டிஸ்க்
Hub-	ஹ:ப்
Jumper-	ஜம்:பர்
Kernel-	கெர்னல்
Kilobyte-	கிலோபைட்
Macintosh-	ம:கின்டோஷ்
Network-	நெட்வொர்க்
Node-	நோ:ட்
Operating System-	ஆப்பரேட்டிங் சிஸ்டம்

Paradox-	பாரடாக்ஸ்
Phase shift-	ஃபேஸ் ஷிப்ட்
Port-	போர்ட்
Printer-	பிரின்டர்
Protocol-	புரோ:டோ:கால்
RAM-	ராம்
ROM-	ரோம்
Segment-	செ:க்மென்ட்
Software-	சாஃப்ட்வேர் (அ) சா:வ்ட்வேர்
Sound Blaster-	சவுண்ட் :பிளாஸ்டர்
Subsystem-	ச:ப்சிஸ்டம்
T-Connector-	டீ-கணெக்டர்
Topology-	டோ:பாலஜி
Windows-	விண்டோஸ்
Zoom-	:ஜூம்

முடிவுரை

அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தில் முத்திரை பதித்துள்ள ஜப்பானியர் காஞ்சி எனும் சீன எழுத்துருக்களையும் அயல்மொழிச் சொற்களுக்கென கடகனா எனும் வரிவடிவத்தையும் பயன்படுத்துகின்றனர். தமிழரின் பண்டை வரலாற்று ஆவணங்களிலும் கிரந்த எழுத்துக்கள் வடமொழி எழுத்துப்பெயர்ப்புக்கு பயன்பட்டு வந்துள்ளன. இன்று தமிழ் எண்களுக்கு மாற்றாக இந்திய-அராபிய எண்களும் வழக்கில் வந்துவிட்டன. அடுத்த நிலையில் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்திற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் புதிய கலைச்சொற்களை மயக்கத்திற்கு இடமின்றி எழுத்துப்பெயர்ப்பு செய்வதற்கு ஆய்தக் குறியீடும் முக்காற்புள்ளியும் கைகொடுக்கும் என்று தோன்றுகிறது. கலைச்சொற்களைச் செந்தரப்படுத்தும்வரை பிறையடைப்புகளில் (parenthesis) ஆங்கிலச் சொற்களையும் தரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவ் அடைப்புகளில் இடம்பெறும் ஆங்கிலச் சொற்களைத் துல்லியமாக தமிழில் எழுத்துப்பெயர்ப்பு செய்ய மேற்கூறிய உத்திகள் பயன்படும். 39 Senthilnathan paper pages 39 - 44

தமிழ் எழுத்துக்களில் ஆங்கில ஒலிகளைப் புகுத்துதல்

சி. தங்கவேல் 6/1, வெல்லி லேன் மட்டகளப்பு, இலங்கை

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்தகுடி என்னும் புகழ் பூத்த எம் தமிழ் மொழியின் நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்கள் இருநூற்று நாற்பத்தேழு இருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இத்தனை பெருமைக்கும் உரித்தான தமிழ் மொழியின்நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்களில் மாற்றங்கள் நிகழ்வது அனைவரும் விரும்பும் விடயமல்ல. தமிழ் மொழியின் மாற்றமிலாத் தன்மையும் எத்தனையோ இடர்களைச் சந்தித்தும் இழப்புக்களால் அழியுறாத பெருமையுடையதாக இருப்பதும், அம் மொழியின் மேல் கொண்டிருக்கும் தணியாத ஆசையும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். இத்தகைய மனோநிலை இன்று மாத்திரமல்ல அன்றும் இருந்திருக்கக் கூடியதுதான்என்பதை எம்மால் ஊகிக்க முடிகின்றது. ஆயினும் காலத்திற்குக் காலம் மொழியின் எழுத்துக்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படத்தான் செய்கின்றது என்பது இதுவரை நிகழ்ந்துள்ள எழுத்துக்களின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளில் இருந்து தெரியவருகின்றது.

ஆராய்வுகளுக்கு உள்ளாகும் தரவுகளைக் கொண்டதாக கருதப்படும். கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டில் இருந்து கி.பி. 19 ம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் எழுத்து வடிவங்களில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கைளக் கவனிக்கும் போது இந் நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்களில் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டுக்கும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுத்தான் வந்திருக்கின்றன என்பது அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. 1968 ம் ஆண்டு சென்னையிலே நிகழ்ந்த தமிழாராய்ச்சிக் கருத்தரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இது சம்பந்தமான இதனை நன்கு உறுதி செய்வதுடன் எழுத்துக்களிலே மாற்றம் நிகழ்வது அட்டவணை ஆச்சரியமானதன் நிகழக்கூடிய ஒன்றுதான் என்பதும் அது தவிர்க்க முடியாததுதான் என்பதும் கொண்டதாக வேண்டிய ஒருவிடயம் என்பதும் மறைக்க ஏற்றுக் தான் முடியாத உண்மையாகின்றது.

எழுத்துக்களில் இதே போன்று சேர்க்கைகள் செய்யப்பட வேண்டியதும் தவிர்க்க முடியாததுதான் என்பதும் புலனாகின்றது. கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுவரை தமிழின் உயிரெழுத்துக்களில் "ஐ" என்னும் எழுத்து கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டில் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டு (2) என்னும் ஆங்கில இலக்கத்தைக் குறிப்பிடும் அடையாளம் போன்ற (2) ஒரு எழுத்தமைப்பிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த எழுத்து நூற்றாண்டுகள் பலதிலும் பலவிதமாக மாற்றமடைந்து வந்து கி.பி. 15ம் நூற்றாண்டில் தான் தற்போது இருக்கும் ஐயினைப் போன்று "ஐ" என்ற எழுத்து அமையப்பெற்று 19ம் நூற்றாண்டில் "ஐ" என்ற எழுத்து திட்டவட்டமாக அமைந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். மேற்கூறிய அவதானக் குறிப்பிலிருந்து மொழியின் எழுத்தில் காலத்திற்கு காலம் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதும் புதிய எழுத்துக்கள் புகுத்தப்படுவதும் இயல்புதான் என்பது வெளியாகின்றது. இந்த நிலையில் புத்தாயிரம் ஆண்டை எதிர் கொள்ளும் காலகட்டத்திலே இணையம் என்னும் ஊடகம் மூலம் அகில உலகத்திற்கும் தொடர்பினை ஏற்படுத்தும் புதிய கேத்திலே நமது தமிழ் மொழியின் எழுத்துக்களில் திருத்தங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் புதிய எழுத்துக்களை இலகுவாகச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கும் மன இசைவு கொள்வது அவசியமாகின்றது. அதேவேளை எமுத்துக்களின் தொகை மேலும் அதிகரிக்காமலும் மேலும் சிரமங்களை ஏற்படுத்தாத வகையிலும் இம் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைமே நாம் மனதில் கொள்ளல் வேண்டும்.

நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் ஆங்கில மொழியானது சர்வதேச மொழியாக வளர்ந்திருக்கின்றது என்பது உண்மையாகும். அது மாத்திரமன்றி நம்மில் பலருக்கு நமது தாய் மொழியாகிய தமிழுக்கு அடுத்த மொழியாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆகவே தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும் ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கும் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதும் அவசியமாகின்றது. இந்தக் கட்டத்திலே நாம் ஒரு பெரிய உண்மையை உணர வேண்டும்.

தமிழின் நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்கள் தமிழின் சொல்லாடசிக்கும் தமிழ் சொற்களின் அமைப்புக்கும் பொருத்தமாக அமைக்கப்பட்டனவாக இருப்பதால் ஆங்கில மொழியிலுள்ள சில சொற்களை அதன் உச்சரிப்புக்கு இசைந்ததாக எழுத முடியாத நிலை இருந்து வருகின்றது. உதாரணமாக ஆங்கிலத்திலே உள்ள C.A.T. சீ.ஏ.ரி என்னும் சொல்லை எழுதுவதனால் "கட்" என்று தான் எழுத வேண்டி உள்ளது. இப்படி எழுதும் பொழுது ஆங்கிலச் சொல்லின் பொருள் மாறுபட வேண்டி ஏற்படுகின்றது. அதாவது பூனை- சாதாரணமாக "கட்" என்னும் சொல்லை அதே உச்சரிப்புக் கொடுக்கும் வகையிலே எழுதுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். CAT என்ற சொல்லில் வருமஅசைவுக்கு நமது ஆனா எழுத்திலுள்ள கொம்பை மாத்திரம் எழுத்து பக்க மாற்றம் செய்து என்று இணைத்தால் இத்தேவை பூர்த்தியாக்கப்படலாம் என்பது எனது கருத்தாகும். இதே அடிப்படையில் ஆங்கிலத்திலுள்ள "B" என்ற சத்தத்தைக் குறிக்கும் சரியான எழுத்து தமிழில் அமையவில்லை.

"B" என்ற எழுத்திற்கும் "P" என்ற எழுத்திற்கும் எம்மிடமுள்ள "ப" என்ற எழுத்தையே பாவிக்க வேண்டியுள்ளது. அதனால் ஆங்கில மொழியின் சரியான உச்சரிப்புக்கு இசைவாக தமிழ் எழுத்தால் அச்சொல்லை எழுத முடியாதுள்ளது. ஆங்கிலத்திலுள்ள BUD என்னும் சொல்லை "பட்" என்று எழுதுவோம் அதே வேளை PAD என்னும் சொல்லையும் "பட்" என்றுதான் எழுதும் போது ஒன்று ஆங்கிலத்தின் சரியான உச்சரிப்புப் பிழைத்து விடுகின்றது அடுத்து இரண்டு சொல்லுக்கும் உள்ள அர்த்தம் பிழைத்துவிட இடம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே இந்த "B" என்னும் எழுத்துக்கும் "P" என்னும் எழுத்திற்கும் வித்தியாசம் விளங்கக் கூடியதான எழுத்து தமிழில் அமைக்கப்பட வேண்டும்."BUD" என்னும் சொல்லில் வரும் "ப" வுக்கு "ப" எழுத்தின் இரண்டாவது செங்குத்தான கோட்டில் ஒரு குறுக்கு வெட்டுக் கோட்டைப் போட்டு "டு என்று ஆக்கிவிட்டால் "B" என்ற எழுத்தின் சப்தம் உண்டாக்கப்படுவதாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

Pedal என்பதை பெ+ டல் என்றும் Better என்பதை பெ+ ற்றர் என்றும் எழுதலாம். அதாவது ப எழுத்தின் இரண்டாவது செங்குத்துக் கோட்டில் ஒரு குறுக்கு கோடு போட வேண்டும்.

ப என்னும் எழுத்தோடு சம்பந்தப்பட்டு வரும் ஒரு ஆங்கில எழுத்து 'F" ஆகும். 'Five" என்னும் ஆங்கில எழுத்தைத் தமிழிலே சும்மா எழுதினால் 'பைவ்' என்று தான் எழுதுவோம். அப்படி எழுதுவது சரியான உச்சரிப்பைத் தராது. ஆகவே "ப" என்னும் தமிழ் எழுத்தில் முன்னே உள்ள செங்குத்தான கோட்டில் ஒரு குறுக்கு வெட்டுக்கோடு போடுவதன்மூலம் இதனை "F" என்று உச்சரிக்கும் படி மாற்றம் செய்யலாம். அதாவது, "Five" என்பதை "ைபவ்" என்று தமிழில் எழுதலாம்.

அடுத்ததாக நாம் கவனிக்க வேண்டிய எழுத்து தமிழிலே GA, HA, ஆகிய ஒலியை ஏற்படுத்தக் கூடிய எழுத்தை உருவாக்குவதாகும். தமிழிலே "க" என்னும் எழுத்து மாத்திரமே உள்ளது. இந்தக் "க" எழுத்தை K என்ற ஆங்கில எழுத்திற்காகப் பாவிக்கலாம். அடுத்து வரும் "GA" ஒலியை ஏற்படுத்துவதற்கு "க" எழுத்தின் மேலே ஒரு சமாந்தரக்கோடு இடுவதன் மூலம் இதை வெளிக்காட்டுவதாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அதாவது "க-" என்று மேலே கோடு போடப்படுவதால் "GA" என்ற சப்தத்தைப் பெறுவதாகக் கொள்ளலாம். (உ-ம்)

இதையே அடிப்படையில் (க வின் கீழே ஒரு கோடு இடுவதால் H என்ற ஒலி ஏற்படுவதாகக் கொள்ளலாம். அதாவது, "HA" என்ற ஆங்கில எழுத்து "க" என்று அமையும் - "க" வரிசையில் உள்ள சகல எழுத்துக்களுக்கும் இந்தக் கோடிடல் முறையைப் பின்பற்றலாம். (உ-ம்)

НА - <u>क</u> НІ - <u>क</u> Ноо - கு

ஆங்கிலத்திலுள்ள SUNNY, SHOUND, Chalk, ஆகிய சொற்களுக்கெல்லாம் முன்னுக்கு வரும் எழுத்திற்கு 'ச' 'சு' 'சோ' என்று ஒரே எழுத்தையே பாவிக்கிறோம். இப்படிப்பாவிப்பது ஆங்கிலச் சொல்லின் சரியான உச்சரிப்பைத் தராது ஆகவே, இந்த வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக இந்தச் "ச" எழுத்திலே ஏதாவது அடையாளத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சனி என்ற சொல்லின் "ச" வுக்கு "ச" வையும் , சுட் என்ற சொல்லின் "சு" , ச

என்றும் , சோ என்ற சொல்லின் "சோ" வுக்கு ^{சோ} என்றும் குறியீடு இட்டு இதனைக் காட்டலாம்.

நாம் இதுவரை மேற்கொண்ட ஒலி வேறுபாட்டுக் குறியீடுகளை மீளாய்வு செய்து பார்த்தால் இப்படி அமையும்.

Man என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் "ம" என்னும் தமிழ் ஒலியுடன் சேரும் ஆங்கில மொழியிலான ஒலியை ஏற்படுத்துவதற்காக என்னும் குறியீட்டைப் பாவிக்கலாம். (உ-ம்)

But என்னும் சொல்லில் வரும் 'B'' இன் ஒலியை தமிழ் ''ப'' எழுத்தின் இரண்டாவது செங்குத்துக் கோட்டில் ஒரு குறுக்குக்கோடு போடுவதன் மூலம் வெளிக்காட்டலாம். (உ-ம்)

Fun என்னும் சொல்லின் ஒலியை "ப" என்னும் எழுத்தில் வரும் முதலாவது செங்குத்துக்கோட்டின் நடுவில் ஒரு குறுக்குக்கோடு போடுவதன் மூலம் வெளிக்காட்டலாம். (உ-ம்)

Hut என்னும் சொல்லில் வரும் "H" இன் ஒலியை உண்டாக்க "க" என்ற எழுத்தின் மேல் ஒரு சமாந்தரக் கோடு போடலாம்.

(உ-ம்)

Gun என்னும் சொல்லில் வரும் "G" இன் ஒலியை "க" என்னும் எழுத்தின் கீழ் சமாந்ததரக்கோடு ஒன்று போடுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தலாம். (உ-ம்)

Shut என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லில் வரும் "Sha" என்னும் ஒலியை "ச" என்னும் தமிழ் எழுத்தின் கீழ் ஒரு சமாந்தரக்கோடு போடுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தலாம். (உ-ம்)

Shart என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லில் வரும் "Cha" என்னும் ஒலியை "சா" என்னும் தமிழ் எழுத்தின் மேல் ஒரு சமாந்தரக்கோடு போடுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தலாம். (உ-ம்)

Chart - சாட் Chill - சில் Child - சைல்ட் Chalk - சோக்

That என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லில் வரும் "Tha" என்னும் ஒலியை "த" என்னும் தமிழ் எழுத்தின் கீழ் சமாந்தரக்கோடு போடுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தலாம். (உ-ம்)

The - த் That - தற் These - தீஸ் Those - தோஸ்

மேற்கூறிய ஒலி மாற்றங்களுக்கு சமாந்தரக்கோடுகளை பாவிப்பதன் நோக்கம் தமிழில் புதிய எழுத்து வடிவங்களைச் சேர்த்துக் குளப்பத்தை உண்டு பண்ணுவதை விட இருப்பதைக் கொண்டே தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது நல்லது என்ற நோக்கத்துக்காகவே என்பதுஉணரப்பட வேண்டியாகும்.

 இச்சமாந்தரக்கோடு எழுத்தின் மேல் போடப்படும் பொழுது ஒரு ஒலியையும் எழுத்தின் கீழ் பாவிக்கப்படும் பொழுது இன்னொரு ஒலியையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

11) சமாந்தரக்கோடு வெவ்வேறு எழுத்துக்களுடன் சேரும் போது வெவ்வேறு ஒலியைக் கொடுக்கின்றது என்ற விளக்கத்தை நினைவில் வைத்துக் கொண்டால் இதில் குழப்பம் ஏற்படாது ஒரே பார்வையில் இதனை இப்படி வரிசைப்படுத்தலாம்.

எழுத்து	சேர்க்கப்படும் குறியீடு	உண்டாகும் ஒலி
க	க	Ca (Cat)
Ц	LI-	Ba (Bat)
Ц	-LJ	Fa (Fun)
க	ਲ	Ha (Hun)
க	<u>ಹ</u>	Ga (Gun)
ዋ	ਰ	Sha (Shut)
த	<u>ቓ</u>	Tha (That)

Language, Speech or Writing: Which is Primary ?

Dr.V.Gnanasundaram, Professor cum Deputy Director, Central Institute of Indian Languages, Mysore, Karnataka And Dr.K.Rangan, Professor and Head, Department of Linguistics, Tamil University, Thanjavur, Tamilnadu

Language for Communication

Language and society are so closely related that one has no existence without the other. That is why Bloch and Trager (1942) define language as a system of arbitrary vocal symbols by means of which a society co-operates. It is clear from the above definition that language has both form and function. It has been pointed out that the form of language is, its sounds. The sounds of a language have symbolic functions. This is the reason for the linguists to consider language as a system of vocal symbols. Language is used for the members of social group to co-operate i.e., it is language that is used by the members to exchange information to request, to order, to love, to quarrel etc. We do not mean that the members of a social group do not employ other than language for the purpose of communication. One can use signs, pictures, bodily gestures, etc., as modes of communications. However, language is a significant mode of communications that a society possesses.

Language as a product of society

Similarly language is intimately related with the culture of a society. One can attempt to understand the structure of a society through its language also. A change in the social structure may be seen reflected in the language. Language may be looked at from different angles. The one we are describing here is society based. From this angle, language is perceived as a product of society. The structure of vocabulary reflects both the structure and change of a society. It is more sensitive to the change of a society. This is the main reason for the Anthropologists to show interest to understand the structure of language. Sensitivity of the structure of vocabulary to the social change was witnessed during the period of industrial revolution. Language is expected to fulfil the demands of new society. The new society demands the language to perform certain new functions. In other words, the domains of language use could be expanded to meet the new needs of the society.

Language and other communication systems

The Medium, each communication system takes is different in nature. Some system may be visual as in the case of bees dance and olfactory as in the case of ants. There are systems of animal communication that takes the form of audio. For example, the communication of monkeys is audio i.e., they use certain number of calls for their communications. We do not

mean here that the communication system of monkeys uses only one medium, of course the positions of the body or the bodily movements also accompany with the calls of monkeys. The message conveyed through facial expression is termed as non-verbal communications .But the sound medium may be the primary means of communications in the case of monkeys. When we talk of natural language, sound is its medium. Human language as a system of communications has distinct qualities when it is compared with the systems of Communications of animals.

The difference between human language and animal communication is of qualitative in nature. Linguists like Hockett (1958:574) have identified seven traits that distinguish human language from animal communication of which `Duality` is an important trait from the view point of this paper.

The trait of duality is abstract in animal communication. By the term `duality we mean that language has both phonological (sound) structure and grammatical structure. The term `Phoneme is an important concept used in the description of phonological structure of a language. On the basis of the principles of contrast and complementary distribution of sounds, phonemes of a language are determined. A Phoneme may have one or more phones as its members. It has two or more phones, their distributions may be predicted in a systematic way. Phonemes have differential functions for example, il, il and iz in Tamil are treated as phonemes because they differentiate meaning in the following words.

vaal tail kal Stone vaal sword kal toddy vaaz to live vali Pain vazi Path

But a phoneme has no meaning in isolation. One or more phonemes as a sequence when it refers to a meaning is called a morpheme, another significant unit at the grammatical level. Morpheme is thus defined as a minimum meaningful unit. It is composed out of phonemes.

Speech is primary and writing Secondary

The fundamental substance out of which expression is built, is the sounds of language. It is therefore, speech is primary and writing is secondary. Spoken language is given primary importance because we do not know any society that does not have a language which is spoken. Writing occupies a secondary position in the history of language. There are many societies in the world with languages but without any writing system i.e., there are many preliterate societies around the world not possessing any writing system. But on the contrary, nobody has ever reported that there are societies having writing systems without a spoken language. Historically speaking, spoken language is prior to written language. As Lyons (1968:38) puts it, writing is essentially a means of representing speech in another medium. The history of writing does not go beyond some six or seven thousand years. But speech goes back even to the origins of human society. All systems of writing are based upon units of spoken language i.e., the symbols in a writing system stand for the sound units of that language. In other words, writing system reflects the sound systems of spoken language in the beginning.

Language is often confused with the variety that is used in writing. Since literature has more prestige among the members of a speech community, the variety used in literature also gains the same prestige.

Grammars of both traditional and modern describe the nature of sounds and the patterns of structure employed in the formation of words, phrases and sentences. In the Ezhuttiyal part of both Tolkappiyam and Nannul one can witness the description of sounds i.e., each sound is described as to how it is produced in terms of articulatory phonetics. Since one could easily observe what parts of the vocal organs are involved in the production of sounds, the traditional grammarians resorted to the use of articulatory phonetics. Much of the space of the traditional grammars, in the description of Ezhuttiyal has been occupied by the study of speech sounds. The grammars describe the constraints on the initial, medial and final occurrence of phonemes. All the phonemes in a language do not occur in all positions. For example we say that the stop phonemes in Tamil (phonemes of vallinam in traditional classification) do not occur in word final positions in native words. That is why we do not have native words with ik, ich, it, ith, ip etc. in the word final position. Similar is the case with the traditional grammars when they deal with the combinations of phonemes in all three positions. Certain combinations of phonemes are permitted whereas Certain other combinations of phonemes are not permitted. Even permitted combinations do not occur in all positions. Restrictions are not only on possible combinations but also of possible positions in a word.

Combinations of letters do not figure out in the description of ezhuttiyal. There is nothing inherent in the letters such as ith and ich to prevent their combination in Tamil. The letters are nothing but secondary symbols to represent speech sounds. Writing may be viewed as a process of symbolisation of vocal symbols. So the primary symbols are speech sounds and the alphabet is a secondary symbol. Language is primarily spoken and writing is to represent its values. Speech is essentially linear in its nature i.e., distinct elements are arranged in linear fashion. The values of elements are partly determined as to what elements follow what elements and similarly what elements precede what elements. Value or relationship of an element is decided not in isolation but taking into considerations the preceding and following elements in a linear sequence.

Though alphabet of a language is a cultural identity marker of a speech community, it is not inherent property of language. In the history of a language, it is not a surprising fact for one to observe different scripts used at different times. For example in the South of Tamilnadu, from 8th century to 18th century AD Tamil was written in Inscriptions and copper plates in a particular writing system called VATTEZHUTTHU with graphemic variation period after period. Even synchronically one could see the use of two different writing systems for the same language. For example a language called Santhali in India is written in Bengali Script by people who speak the language in West Bengal, Oriya script by people who speak it in Orissa and Devanagari Script by people who speak the same language in Bihar in addition to the indigenous system of writing called Olchuki and Roman. In other words the same language is written using 5 different kinds of writing systems. Therefore, writing is a visual representation of spoken language.

Inspite of the attempts made to keep an ideal one-to-one relationship between a letter and phoneme, there are instances in which one-to-many or many-to-one correspondences between a phoneme and a letter are found. In Tamil the alveolar nasal n is represented by both ind and in

ind n In

Similarly the alveolar stop ra and the flap trill ra are represented by the above letters with the exception of Kanyakumari dialect, most of the dialects in Tamil dont distinguish these phonemes in their pronunciation

ir r ir

on the contrary in many dialects, we have nasalised vowels in words like avan `he, paiyyan `boy, tangam `gold, etc. In writing, there are no separate symbols to denote these sounds. There is no way to distinguish the nasal vowels from the oral vowels. Similar is the case when we consider the suprasegmental features found in spoken Tamil. The features such as stress, tone, intonations, etc. are not marked by any devices in the writing system of Tamil. Of course, one may come across with the punctuation marks such as .,!? in our writing system and this is due to the impact of West.

Bloomfield (1933) states that writing is not language, but merely a way of recording language by means of visible marks. Indian traditional grammarians had taken a good amount of pain in describing the details of sounds of language. Both Sanskrit and Tamil traditional grammars show remarkable stage of attainment in the description of the nature of sounds. Lyons (1968 : 20) is of the opinion that Indian linguistic work may be held superior to western traditional grammars: first in phonetics and second in the study of the internal structure of words. As we know well, phonetics deals mainly with the speech sounds of a language. Since the concept of purity was attached with the proper and accurate pronunciation of Vedas, emphasis was laid on the ways and proper training of learners in pronunciation. Faulty and incorrect pronunciation might lead one to misunderstand the Vedas. Therefore one of the aims of grammar is to train learners to have good and standard pronunciation of the words in a language.

The differences in the phonemic shapes of morphemes are described with the help of Sandhi rules. The concern of Sandhi section is with the system of speech sounds and not with the writing systems of language. The rules in Sandhi are in a way dealing with the phonotactics of words and not with the letters of language. It is, therefore, claimed that the main concern of traiditonal grammars is speech and not writing in Ezhuttiyal.

The languages of India have been grouped under four families of languages on the basis of their phonological, morphological and syntactic structure of these languages. They are : (i) Indo Aryan ; (ii) Dravidian ; (iii) Tibato-Burman and (iv) Austro-Asiatic language. Languages of each family share certain common structural properties at all levels among

themselves. Classification of language family is mainly based on the sounds and their formation of words. Writing system is not based on the history of family of languages. History of writing for a language may be different from the history and development of that language. For example, Tamil belongs to the family of Dravidian languages. But its script is traced to the version of Southern Brahmi. Scholars even go to the extent of tracing all the scripts of Indian languages >from Brahmi. A similar attempt to trace all the Indian languages from a common source failed to meet the methodological requirements of the historical and comparative linguistics. In terms of structure they belong to different families of languages, though the history of scripts is different. Therefore, language is different from the systems of writing. Writing is a secondary visual representation of language and therefore speech (representation of sounds) is the primary form of language. That is why language is characterised as the means to relate sound and meaning.

REFERENCES

- Bloch, B. and Trager, G.L. (1942) Outline of Linguistic Analysis. Baltimore: Linguistic Society of America.
- Bloom field, L.(1933) Language. New York : Holt, Rinehart and Winstons.
- Hockett, C.F (1958) A course in modern Linguistics. New York : The Macmillan Company
- Lyons, J.(1968) Introduction to Theoretical Linguistics, Cambridge : Cambridge University Press.

Simplification of Tamil Grammar for Internet

N. Navin

C/o N.Nadaraja Pillai Central Institute of Indian Languages, Mysore 570 006, India

It needs no introduction to say that the world has become small due to the invention of the computer and the Internet. Language teaching in this context is to be reviewed as for as teaching Tamil is concerned. May attempts have been made to teach Tamil as second language through print, audio and video media. However, the preparation of materials to teach Tamil as second language through computer with multimedia features is yet to take momentum. There are a very few materials prepared which have not taken into account the needs of the learners. In this context, this paper has a major role to play as far as the teaching of Tamil grammar is concerned. Tamil grammar needs a revision to be applied for preparation of materials. This paper tries to bring out some of the features.

The allophonic distribution of the stops, namely, the vallinam is to be standardized. The rule is as follows:

/K/ is pronounced as [k] word initially and when double in the middle

- [g] after nasals
- [h] between vowels

the final distribution is to be modified as either as [h] or as [g] mainly because in most of the satellite TV channels one can observe this change. Further more, many of the Tamil dialects also have this feature.

/ c / is pronounced as [c] or [s] word initially
[c] when double in the middle
[j] after nasals
[s] between vowels

Most of the southern dialects of Tamilnadu use [c] word initially and the northern dialects use [s] in that place.

This is the case with the inter-vocal / D /, / d /, and / p /. These are to be modified.

The pronunciation variations of / -RR- / , as / -RR- / and /-TR-/ are to be reconsidered.

Such irregularities in Tamil in pronunciation are to be reviewed.

In morphology, there are a lot of features, which are to be simplified.

The present tense markers used are / -kir- / and / -kinru- / invariably, where the marker

/-kinr-/ is the only marker which can come when the subject of the sentence is /avai/

'they [neuter]' as in

avai varukinRana. 'They come.'

The present tense marker should be only / -kir- / for subjects other than /avai/.

The past tense markers are the next area of confusion for a second language learner. There are no fixed rules for the distribution of the markers, though there are a few available. For example,

The weak verbs take the following markers:

/-in-/ verbs ending in -PPu, -NPu, -(c) VVDu, -(c) VVRu, -(c) VVcu, -(c) VVru, etc. /-t-/ verbs ending in -zu, -Du, --N, -n, and -y /-nd-/ verbs ending in -Vvy, -r, -l,-L,-z,-I, -ai

The strong verbs take /-tt-/ and /-nd-/ for -a ending verbs.

The irregular verbs are to be listed and given in the programme. This kind of simplification of the past tense markers is yet to take full shape.

The pronoun avai is used as avaikaL also, which is yet to be recognized by the Tamil teachers. This simplifies the declension also.

Avai+ ai > avaRRai whereas avaikaL +ai > avaikaLai which follows normal sandhi rule.

The pronoun avar 'He' sould be taken into the pronouns. This should not be used to mean 'they'. Accordingly, the PNG marker /-aar/ would be used only with the subject avar 'He'. This means that there will be the following pronouns in the third person : avan 'He', aval 'She', avar 'He singular honorific', avarkaL 'They', atu 'It', and avai 'They neuter'. This will be applicable in all places where this pronoun is used.

Sentences like the following should be treated as archaic:

MaaNavar vantanar to mean maLavarkaL vantaarkaL 'The students came' Vijayan vantanan to mean Vijayan vantaan 'Vijayan came"

The passive construction is yet to be recognized by the grammar. This construction though a modern one has found a place in the language of administration and science.

Arasaal oor aNai kaTTappaDukiRatu ' A dam is being constructed by the Government.'

The verbal noun derivations are yet to be studied thoroughly, though there are a few sporadic studies available. There are about forty markers in Tamil to derive verbal nouns, such as vaLar

- vaLarcci 'growth', paDi - paDippu 'education', ezutu - ezuttu writing/letter vaa - varavu 'income', col - col 'word', vaRu - vaRumai 'poverty', vaazvu - vaazkkai 'life', etc. This area still remains untouched.

In this age of fast communication the direct and indirect speech as in English are yet to be formalized. The constructions such as

"naan naaLai un viiTTukku varuveen " enRu conneen.

I said, "I shall come to your house tomorrow".

This sentence may have the following counterpart as indirect sentence.

Naan naaLai un viiTTukku varuvataaka conneen.

In Tamil this is an adverbial construction whose exact structural equivalent may not be indirect speech. This area of confusion should be decided now.

Another area for simplification is the use of saariyai 'link morphemes'. The sentences like the following are very common, but to be simplified.

Naan viiTTukku pooneen Naan viiTTiRku pooneen " I went home" Naan marattai veTTineen Naan marattinai veTTineen 'I cut the tree'

Some of the sandhi or puNarcci rules are to be simplified, since most of them are very archaic. For example,

MuL = ceDi > muTcedi Kal + cuvar > kaRcuvar Pul + nuni > punnuni Meel + nilai > meenilai

The following are some of the examples, which need a study to explain the process envolved.

CiRReRumpu when devided becomes ciRumai + eRumpu Nannuul > nanmai + nuul

This kind of making the first part of the compound word as a noun is very difficult to understand as well as to explain the sandhi involved.

The use of /alla, allan, allaL, etc./ are to be reviewed. It would be more appropriate to do away with these forms.

The doubling of /k,c,t,p/in certain contexts is now a days a myth in many places and in others they are redundant. As every body knows they were used when it was a spoken language as well as in poetry to keep the pronunciation in tact and to find out the word boundary.

Conclusion

In the context of internet and spreading of learning Tamil worldwide, it is necessary to simplify the Tamil grammar and usages. This paper tried to point out a few features which are to be simplified. However, a thorough study of the same will definitely lead to a fruitful exercise.